

Boxer kringgroep Z.O. Drenthe

Opgericht in 1984

Welkom nieuwe leden!

Via deze weg willen wij alle nieuwe leden van harte verwelkomen! Wij hopen dat jullie het naar jullie zin hebben en er een leuke en gezellige tijd van maken. Mochten jullie vragen hebben kunnen jullie terecht bij het bestuur.

Laatste clubwedstrijd 2018

Aanvankelijk stond de laatste clubwedstrijd van 2018 gepland op 22 december. Een aantal leden kwamen met het idee deze te verplaatsen naar zaterdag 29 december en het te combineren met de jaarafsluiting. Bij deze melden wij jullie dat de laatste clubwedstrijd van 2018 wordt verplaatst naar 29 december. Tijdens deze dag zal er behalve de clubwedstrijd ook een gezellige ochtend/middag van gemaakt worden om samen 2018 af te sluiten onder het genot van wat lekkers.

Nieuwe trainer

Via deze weg willen wij jullie voorstellen aan Heleen, voor sommigen onder ons een bekend gezicht en voor anderen misschien niet. Heleen is sinds korte tijd ook actief als trainer op onze club. Heleen zal voornamelijk les geven op de zaterdagen en indien nodig samen met Arjan op de dinsdagen. In de volgende nieuwsbrief krijgt ze de gelegenheid om zichzelf nog eens uitgebreid voor te stellen.

Agenda 2018

Datum:	Activiteit:
29-12	Club wedstrijd en jaarafsluiting

Wie schrijft die blijft!

Hallo malle Boxers! Weten jullie wel dat jullie baasjes verhalen over jullie schrijven binnen de boxerclub? Wat zij kunnen, kunnen wij ook! Zal ik jullie vertellen hoe mijn leven is? Neem het trouwens allemaal niet te serieus, want dat doe ik zelf ook niet met mijn leven.

Nou ik ben dus Yuna, inmiddels 5,5 jaar, geboren ergens in Brabant en nu woonachtig in Exloo (bij Alwin en Mariska). Toen ik net geboren was had ik een aantal broertjes/zusjes en ook mijn vader én moeder woonden daar. Na een paar dagen schrok ik me rot, een groot zwart ding voor mijn neus: bleek een fototoestel. Dus ik mooi zitten en lief kijken. Wist ik veel waarvoor het was. Sommige van mijn broertjes/zusjes stapten op die camera af, sloegen met hun poten, nou ik niet hoor, pff veel te eng. Waren jullie daar niet bang voor? Bleek later dat die foto op internet kwam en mensen mij mochten kopen. Als ik dat had geweten had ik ze de rug toegekeerd! Niets geen match over karakter en gezinssituatie, gewoon kille verkoop! Jullie zijn vast niet zo verkocht, dat is toch niet normaal?

Maar goed, na een paar dagen ging de deurbel. Waren een jongen en meisje uit Drenthe, waren net terug van vakantie in Italië. Haha ik hoorde dat ze zelfs eerder terug zijn gegaan van de vakantie omdat ze niet meer konden wachten mij te zien! Logisch, want ze hadden nog nooit een hond gehad. Jullie baasjes wel? Komen ze binnen, stonden ze bij het voor ons afgezette deel van de kamer, aandacht van mij vragen, ja daaaaag ik bleef mooi zitten en ze observeren. Die broertjes/zusjes van mij dik uitsloven, tegen het hek omhoog, aandacht vragen, rennen, springen, blaffen. Nou mij niet gezien, wat een uitslovers...ik was toen al niet zo. Laat mij maar lekker slapen, liggen, rust aan mijn hoofd. Dat is nu trouwens nog zo, ben behoorlijk aan het 'chillen' altijd. Heb de baasjes wel eens horen zeggen, Yuna is geen echte boxer. Nou niet altijd bleek later, met pakwerk wil ik nog wel een paar meter rennen (maar als het te ver is spaar ik mijn energie vanaf halverwege). Oh ja, ik weet nog wel dat die nieuwe baasjes eerst vet streng waren. Ik mocht niets! Toen we in de auto gingen, moest ik direct in een bench, mocht niet eens op schoot ofzo, dus ik super bang en aan de diaree. Die hele auto smerig maar ja wat moest ik....gelukkig weten ze nu beter het verschil tussen consequent en liefde. Sterker nog, ze gedragen zich soms zoals andere mensen tegen kinderen doen, ach ik kwispel er maar om.

Mijn baasjes: Mariska, ik noem haar vrouwtje, is geboren in Delfzijl en voor haar puberteit naar Stadskanaal verhuisd. Na de middelbare school, HBO-V gaan studeren en aansluitend Anesthesie. Na vele jaren in het Scheper Ziekenhuis werkzaam te zijn geweest de stap gezet naar de Ambulancezorg. Daar werkt ze inmiddels al weer ruim 7 jaar op de post in Stadskanaal. Ik vind dit ook leuk, want regelmatig ga ik naar de post voor een kop koffie of open dag, alle collega's zijn dan zo enthousiast naar me dus heel gezellig.

Of als ze overdag werkt ga ik soms naar haar ouders, leuke oppas en veel wandelen. Naast de tijd die Mariska aan mij besteedt, is ze ook vaak (dagelijks) naar haar paard. Zelf vind ik paarden imposant en om dat niet te laten blijken zet ik soms een grote 'bek' op en blaf ik een keertje. Vermoeiend overigens dat blaffen en druk maken om iets. Want thuis als de bel gaat ga ik ook uit m'n plaat en laat ik horen dat ik er ben. Baasjes roepen dan 'LUID'. Waarom snap ik nog steeds niet. Met pakwerk roept Alwin dat ook steeds, maar de bel gaat dan helemaal niet, geen idee wat hij dus van me wil en blijf ik maar lekker stil.

Over Alwin gesproken, die noem ik 'baasje'. Als vrouwtje zegt 'baasje' dan gaat mijn hoofd wiebelen en ren ik naar het hek, mijn staart slaat soms zo hard tegen de deur! Als baasje dan vraagt 'waar is vrouwtje' dan ren ik voor hem uit weer heel snel naar binnen naar Mariska. Iedereen is dan weer thuis en kan ik doen waar ik goed in ben: rustig slapen. Alwin werkt in Zwolle als HR Adviseur, praat volgens mij veel met mensen maar wat hij nou precies doet weet ik niet. Alwin is ook in Delfzijl geboren, op 4 jarige leeftijd naar Musselkanaal verhuisd, rond zijn 12^e naar Stadskanaal en daar met zijn ouders naast Mariska en gezin gaan

In 2009 zijn mijn baasjes gaan samenwonen. Na de nieuwbouw in Stadskanaal (beide ouderlijk huis) wilden ze iets meer ruimte om het huis en besloten ergens op de Hondsrug te willen wonen, dat werd Exloo. In die periode werkten ze beide 'gewoon' overdag. Toen Mariska de overstap maakte naar de Ambulance, werd dit onregelmatig en was zij vaker overdag thuis. De behoefte aan een hond werd sterker. Mariska is vanuit huis bekend met honden, Alwin niet. Vrienden hebben Duitse Herders, zou dat wat zijn? Na boeken te hebben gelezen en ervaringen over mijn ras te horen wilden ze het avontuur van een Boxer aangaan, haha en dat werd ik dus! Moest ik eerst naar een puppycursus met allemaal andere honden, vet stom. Vond ik niets aan. Die mensen deden ook niet aardig en moest dingen doen en snap nog steeds niet waarom. Toen gingen ze met mij naar Emmen, dat was gaaf en zag ik jullie allemaal. Jullie zijn wel gekker dan ik hè, maar heb wel het gevoel dat ik erbij mag horen. Lekker samen met soortgenoten, top! Nog wel even nieuwsgierig, maar worden jullie ook in de kofferbak getild, mogen jullie soms voorin de auto zitten, hebben jullie twee manden, gaan jullie ook in hongerstaking als het voer niet goed gemixt is, wandelen jullie elke dag 's ochtends een uur en mag je daarna lekker verder slapen, janken jullie ook als je met de hond van de burens wilt spelen? Nou genoeg over mij, maar wil nog wel zeggen dat mijn baasjes elke dag nog zo lief zijn, die hebben absoluut geen spijt volgens mij! Mariska gaat altijd met mij trainen en Alwin doet dat met pakwerk. Ik vind dat geweldig zo en mijn baasjes ook, doen jullie de groeten aan jullie baasjes? Geef ze een dikke knuffel, dan ga ik weer verder slapen want zo'n verhaal schrijven maakt me moe.

P.s. Wiebe en Heleen, willen jullie mij vertellen hoe jullie (boxer)leven is?